

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

nr. 815
Data 09.03.2004

Biro: I permanent al Senatului
Ep 91 15.03.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 191 17.03.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii, în perioada 1950-1961.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare extinderea prevederilor Legii nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, asupra unor noi categorii de persoane, respectiv a celor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Întreprinderilor de Construcții Militare din Ministerul Forțelor Armate, având în vedere că au avut același regim de muncă și au prestat activitățile impuse, în aceleași condiții ca și persoanele cărora li se aplică în prezent legea.

II. Observații și propuneri

1. În textul propunerii legislative este amintită o instituție - Direcția Generală a Întreprinderilor Militare de Construcții - care nu a fost identificată în evidențele Ministerului Apărării Naționale. Instituții similare ca denumire au existat până în 1990 și nu până în 1961, astfel:

- 1950-1952 –Direcția Construcții Militare;
- 1952-1959 – Direcția Construcții Militare Generale;
- 1952-1957 – Direcția Construcții Speciale;
- 1952- 1990 – Direcția Construcții și Cazarea Trupelor.

2. Prevederile Legii nr. 309/2002 vizează acordarea unor drepturi specifice, cu titlu de măsuri reparatorii, în exclusivitate, acelei categorii de persoane care în perioada 1950-1961 au fost considerate *tinere- prisoare de contingent* și au efectuat stagiul militar prin *munca prestată* în cadrul detașamentelor de muncă ale Serviciului Muncii, pe criterii de selectare și în condiții de muncă discriminatorii și înjositoare. Aceste drepturi au fost acordate persoanelor respective ca o recompensă atât materială, cât și morală, pentru condițiile în care acestea au fost obligate să-și efectueze „*stagiul militar*”. Direcția Generală a Serviciului Muncii a fost organizată în baza unor principii proprii de funcționare, în subordinea Ministerului Construcțiilor și nu a Ministerului Forțelor Armate.

Desființarea Direcției Generale a Serviciului Muncii în luna ianuarie 1961, nu a determinat încetarea activității în structurile sus-menționate, iar aplicarea prevederilor Legii nr. 309/2002 persoanelor care au efectuat stagiul militar în perioada 1950-1961 în aceste unități ar conduce la noi inechități și forme de discriminare, atât în rândul militarilor conscriptibili care au desfășurat același gen de activități și în aceleași condiții după anul 1961, cât și al militarilor care au fost încadrați în structuri cu misiuni de luptă și instrucție.

O abordare a acestei problematici, prin care să se instituie măsuri reparatorii tuturor persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul unităților de muncă, indiferent de instituția în subordinea căreia au fost încadrate, ar presupune considerarea întregii perioade anterioare anului 1990.

3. Menționăm că extinderea prevederilor inițiativei legislative și asupra altor categorii de beneficiari trebuie să fie susținută de posibilitatea asigurării resurselor financiare necesare, condiție impusă prin dispozițiile

art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și de dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituție, potrivit căroră „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

Or, în *Expunerea de motive* nu se indică sursa din care respectivele cheltuieli bugetare urmează a fi suportate și nici nu se face referire la implicațiile financiare pe care implementarea măsurilor propuse le presupune.

4. Influențele financiare sunt determinate de numărul persoanelor beneficiare, volumul și costul unitar al acestor drepturi, iar o estimare generală ar conduce la concluzia că numărul acestora poate fi de peste 3 milioane, cu precizarea că unele dintre aceste persoane pot avea vârsta de, chiar 35-37 de ani, urmând să primească indemnizație pentru tot restul vieții, pentru îndeplinirea unei îndatoriri fundamentale, cu suportarea privațiunilor specifice serviciului militar obligatoriu. Rezultă că aplicarea inițiativei legislative ar conduce la inechități și ar crea discriminări între diversele categorii de persoane cu situații juridice similare.

5. Anexăm **fișa financiară**, calculul indicatorilor făcându-se pentru un număr de 100.000 beneficiari, iar pentru anul 2004 s-au avut în vedere 10 luni de aplicare a propunerii legislative.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului